

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

19 de desembre de 2021

FULL EXTRA

NADAL 2021 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Nadal sense pany ni clau

per **Mn. Ramon Maria Bosch Vendrell**

Delegat Episcopal de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Totes les accions humanes tenen una part objectiva i una altra subjectiva, que expressa sentiments, actituds, motivacions... un gest com el donar a aquell qui necessita pot ser fet amb voluntat d'ajuda, però alhora amb una actitud d'allunyar la persona: allargar la mà per oferir, però mantenint la distància. D'alguna manera podem mantenir la distància no sols física, sinó també de la calidesa humana. Aquest mecanisme tan inconscient i petit pot estar a l'arrel mateixa del fet que les estructures de poder del món no canvien mai les estructures d'injustícia. Entre les persones concretes que, amb nom i cognom, prenen les grans decisions, i fins i tot quan elaboren lleis de tall solidari, i aquelles persones, amb nom i cognom, que n'han de rebre el fruit, no hi ha la més petita possibilitat d'intercanvi de mirada. Fins i tot persones que han començat en el treball més cara a cara, hem vist com s'aïllen en l'assumpció d'un càrrec (això sí, sempre per bones raons estratègiques, de seguretat o de greus responsabilitats que no permeten ser a peu pla).

El portal de Betlem ha capgirat la manera de viure l'acolliment. Quan les persones ben intencionades que s'hi acosten per socórrer aquella família malmesa arriben, troben un portal: un lloc que travessant-lo porta a la calidesa d'aquella improvisada llar... pobra i sense llicències d'habitatge, però ben segur la llar on s'hi va formar la tan estimada sagrada família de Jesús. Encara avui una gran part de la humanitat que vivim a la intempèrie de tantes coses i inseguretats, necessitem tornar a la proximitat d'aquell portal, per acollir Jesús, essent acollits per Ell... l'intercanvi de la paternitat de Déu significa en la fraternitat de Jesús.

Moltes persones viuen a la intempèrie física dels sense llar, a la intempèrie personal de la manca de sortides i de necessitats bàsiques, a la intempèrie moral d'una injustícia que campa com vol i sense mirar prim; a la intempèrie de la mirada bruta d'ulls que, dibuixant fronteres, fan menys humans els qui viuen a l'altra banda de la ratlla imaginària; a la intempèrie de la manca de consciència d'una part del món que té portals de sobres per acollir-hi tothom.

Ara venen aquests dies de Nadal: tothom els volem salvar, però a vegades sembla fer-hi nosa la força de denúncia i anunci que té l'Encarnació de Déu... sembla més mengivola una festa d'hivern sense més o un període de vacances i refer les caixes de venda. Nadal però segueix plantant un portal que s'obre generosament per a vergonya de tots els portals tancats i mesquins. Tancats en el portal del benestar podríem tenir de tot, i d'ordre'ns pel que creiem que ens falta; tancats en l'escalfor del portal tancat i barrat podem necessitar medicar-nos per trobar una mica de pau i de repòs; tancats en el portal del meu jo (alhora autocomplagut i solitari), necessito les xarxes per acumular amics als qui mai veuré el rostre, o als quals no sé si m'agradaria veure'ls en viu. En el portal tancat solament hi parla la consciència i quan aquesta necessita goig, només el pot trobar en l'amor a Déu i als altres, la font del Nadal de Jesús.

El portal de Betlem avui no és de suro, guix i fusta, aquests només el recorden... el portal de Betlem ets tu, soc jo, la porta de casa teva, la teva mirada, que encara no cal cobrir amb mascaretes sanitàries, ni amb màscares d'indiferència. Que, Déu, s'encarni de nou i esbotzi panys i claus, i ens doni uns cors que bateguin al ritme de la joia del naixement de Jesús. Bon Nadal.

AQUEST NADAL, CADA PORTAL ÉS IMPORTANT.

En aquest portal no hi ha cap mula ni cap bou, però hi ha famílies que no arriben a final de mes.

Construïm una societat millor.
Fes un donatiu a www.caritascatalunya.cat

ES65 2100 5000 5802 0004 2738 / CODI BIZUM: 00526

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Sense sortida

per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació i Sensibilització de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Aquest Nadal arriba en una societat ferida, molt més pobre, fràgil i vulnerable. El dia a dia s'imposa i ens impacta constantment amb una realitat que anhelàvem diferent, com si fos el miratge d'una nova normalitat diferent i millor, plena de festa, de colors i de somnis. Ja són 11 milions de persones les que es troben en una situació d'exclusió social a Espanya, 2,5 milions més que el 2018, cosa que va deixant una profunda empremta de desesperança i d'incertesa amb conseqüències greus per a les condicions de vida i els nivells d'integració social de les persones i les famílies.

La feina, l'habitatge i l'aparició de la bretxa digital s'imposen com a detonants de l'impacte d'aquesta profunda crisi que va guanyant terreny als nostres carrers.

La pandèmia ens ha fet més conscients de la importància que té una llar, és el lloc on guarir-nos, protegir-nos, descansar, cuidar-nos, etc. Com a conseqüència d'aquesta crisi, encara han sigut més les persones que no han tingut garantit l'accés a un habitatge digne ni en condicions; en un període en que les mesures se centraven en la protecció i la cura de les persones per evitar els contagis, aquestes no disposaven d'un espai adient on per exemple, poder mantenir el distanciament social quedant-se a casa, o fins i tot poder accedir a les notificacions i als torns per a rebre les vacunes.

Aquesta situació que ja existia abans, i que s'ha agreujat amb la pandèmia, posa de manifest que els sistemes de protecció han fallat, i que han deixat a les persones en una situació de major fragilitat. Segons dades del VIII Informe FOESSA, que elabora Càritas, ja abans de la Covid més de 2 milions de persones estaven en una situació de privació d'un habitatge estable i segur.

Un sistema de protecció social que ha fallat

Una conseqüència directa de les mesures de confinament i manteniment de les mesures de protecció sanitària va ser la reducció, o cancel·lació automàtica, de les intervencions socials i sanitàries presencials. Tot el sistema de protecció social, ja fragilitzat de per si mateix, es va veure fortament ressentit i impactat, de manera que moltes persones amb situacions vitals molt complicades no van tenir cap altre remei que paraitzar o posposar processos d'acompanyament personal, o d'accés a recursos i prestacions socials.

Per aquest motiu, és imprescindible un enfortiment de les polítiques públiques, posant el seu focus en les persones més vulnerables, que moltes vegades són invisibles o ni tan sols estan al sistema, a fi de facilitar l'accés i l'exercici real del dret a la protecció social, que moltes vegades no es garanteix, o és molt deficient i limitat.

Què puc fer jo?

També la ciutadania, a títol personal, pot comprometre's i contribuir a la millora de la qualitat de vida de les persones en situació d'exclusió o sense llar, a intentar posar-se al lloc de l'altre, o preguntar-se per la realitat que estan vivint les persones més vulnerables. Com manifesta la campanya de Nadal d'aquest any, **cada portal és important**.

Per a Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, la situació de les persones sense llar és un dels

eixos de treball. És preocupant la precarietat que tant de persones que s'apropen a Càritas viuen en relació a la possibilitat, ja no sols de disposar d'un habitatge digne, sinó de tenir simplement un sostre.

El testimoni d'anys de tots els homes que han passat pel **Centre d'Acollida Abraham** de Vilafranca, o pels **pisos compartits** d'arreu del bisbat tant per a homes i joves, dones o mares soles amb fills, ens apropen a una realitat que és crua, amb la que treballem des de molts àmbits i mirades diferents (acollida i acompanyament, formació i inserció laboral, cobertura de necessitats bàsiques, suport psicològic i emocional...).

La plenitud de qualsevol projecte de vida sols s'assoleix podent gaudir de l'exercici de tots els drets i la **protecció social** n'és un més. Quan al nostre voltant o sobre nostre, ja no hi ha res que ens protegeixi de viure a la intempèrie en tots els sentits, esdevenim víctimes d'aquesta vulneració de drets i de l'exclusió que descarta a una part important de la societat.

Aquest any, des de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, s'han presentat dos nous equipaments, que se sumen als altres existents, per poder donar resposta a la realitat de les persones que pateixen exclusió habitacional. Es tracta de la Llar el Llimoner amb 6 places a Vilanova i la Geltrú i la Llar Iris amb 9 places a Sant Vicenç dels Horts. És una resposta del tot insuficient davant d'aquesta dura realitat, que fa que moltes persones tinguin la sensació de no trobar cap sortida, però mentre demanem a les administracions que les polítiques socials siguin un veritable sistema de protecció, intentem aportar el nostre granet de sorra, perquè creiem fermament que allò que passa als nostres veïns és important de veritat.

Som joves, amb empatia, solidaritat, motivació i compromís

per **Grup de Càritas Jove** de Sant Feliu de Llobregat

Amb aquestes mateixes paraules, es presentava fa ben poc el grup de Càritas Jove de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Pensar en el relleu generacional, en retenir Càritas o en com poder fer arribar el nostre missatge a les generacions més joves, no és altra cosa que preocupar-se per garantir que Càritas perduri en el temps, garantir que puguem continuar estant al costat d'aquells que ens necessiten, en definitiva continuar lluitant pels drets i la dignitat de les persones.

Presentar aquest grup de joves compromesos, és un motiu d'esperança, que ens enforteix com a comunitat i que ens referma en el nostre propòsit i raó de ser, fer una mica més present el regne de Déu en la nostra realitat.

Aquest és el testimoni d'aquests joves, que amb les seves pròpies paraules ens parlen de la Càritas Jove de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Els inicis

El grup en si continua estant en les primeres etapes. Seguim marcant les línies que volem seguir i com treballar-ho. Possiblement, la primera idea va sorgir a través d'una jornada de divulgació del material de la campanya de Càritas de *#compartintelviatge* i adaptada per un grup de joves d'un esplai. A partir d'aquí va sorgir la idea de poder adaptar les formacions inicials a aquest públic més jove. És en aquell moment quan es va començar a vincular les diferents realitats que ja existien a les Càritas parroquials per crear el grup.

Els objectius que ens vam marcar al principi de tot, va ser d'entrada conèixer-nos entre nosaltres i conèixer les diferents realitats que ens envolten i on desenvolupem el nostre voluntariat. A més, ens fixem com a objectiu incentivar el voluntariat entre persones joves i visibilitzar la responsabilitat i el com-

promís de les persones joves per així desmentir la creença distorsionada de no compromís o implicació en projectes.

Actualment intentem veure'ns cada 2-3 setmanes ja sigui de manera presencial o telemàtica. El grup està format actualment per 10-15 persones de manera més activa, però seguim incorporant joves de diferents llocs.

El servei

Com a grup hem participat en accions informatives en algun festival de música i parròquia donant a conèixer què és Càritas i perquè creiem que és important que els joves es decideixin i facin el pas a participar-hi. Creiem que és important que Càritas es faci visible i s'apropi als espais que transiten els joves. Seguim treballant i pensant en la sensibilització, sobretot adreçada als infants, adolescents i joves.

Però a part del nostre treball a la Càritas Jove, totes i tots col·laborem en diversos projectes de Càritas. Des d'acompanyament a persones d'un pis compartit, a fer reforç i suport escolar a nens, nenes i adolescents, a representar Càritas en reunions, fent xerrades a escoles, etc.

Ser voluntària o voluntari

El voluntariat és una manera de viure. És una manera de ser. Donar el millor de nosaltres i compartir-ho amb aquells que més ho necessiten. Tot i així creiem que del voluntariat, rebem més nosaltres del que donem. Som persones afortunades per haver decidit fer el pas i fer voluntariat.

A vegades toca viure situacions més difícils, ja sigui amb el tracte amb les persones o coneixent realitats dures, però totes són experiències que podem anar incorporant a la nostra motxilla i que ens faran aprendre per a properes vivències similars.

La nostra aportació

Com a grup aportem, lògicament, joventut i tot allò que això comporta. Idees innovadores, maneres de participar diferents, ganes d'aportar i ajudar renovades i pensem que també aportem una dosi de motivació extra a aquelles Càritas que potser estan una mica més envellides. Ajudar i compartir les nostres maneres de fer amb aquestes Càritas també és un dels objectius a treballar.

Volem convidar a totes aquestes persones joves, que s'hagin plantejat la possibilitat de fer voluntariat, que no s'ho pensin més. Que vinguin i coneixin des de dintre què és i tot el que aporta el voluntariat. A partir d'aquí ja hi ha mig camí fet. Només quedarà acollir-los en allò que senten en que s'hi poden implicar.

Aquest Nadal cada portal és important

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

La Liliana i el Luís, un matrimoni que vivia en una rulot sense aigua ni llum enmig d'un camp, a principis d'any van anar a compartir habitatge amb dos joves a un habitatge al Garraf. El mes de setembre, van arribar a un dels nostres pisos compartits de l'Alt Penedès, la Pamela i el Jorge i els seus dos fills, el Jordi i el Jovani. Al novembre, naixien les seves filles Janina i Juliana. També al novembre, el Rafel i la Maria Eugènia amb la seva filla Míriam amb discapacitat, els vam poder oferir una llar al Baix Llobregat ja que no podien seguir pagant el lloguer d'on vivien. Ara viuran amb el Sofiane i la Hanna, i el seu fill de 6 mesos que fins arribar al pis compartit de Càritas, vivien a un local ocupat.

Com a la imatge de la postal de Càritas d'enguany dibuixada per Joan Torres

Viver (1929-2021), reconeixem sovint en les famílies que podem acollir, el rostre d'alleugeriment de la mare o del pare davant la solució al patiment de no poder oferir als seus fills un lloc on viure amb dignitat. Els infants miren dolços i feliços aquest gest dels seus pares perquè se senten agraïts de la seguretat que els donen davant la seva fragilitat.

Vetllem aquest Nadal per totes les persones i famílies que poden estar soles o vivint en condicions precàries molt a prop nostre. Procurem l'escalf necessari perquè per a ells també sigui Nadal.

Cada portal, casa, llar o cada persona que viu al carrer, són importants per a Càritas. Gràcies a tots els que feu possible ajudar a tanta gent.

Que tingueu un molt bon Nadal!

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

GRACIES
ENEROSITAT ESPECTE
JUDA OMPROMIS
NCLUSIÓ SPERANÇA
OLIDARITAT

Fes-te soci:

www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70

Pots fer un donatiu:

ES06 1491 0001 2130 0011 3288
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Codi Bizum:

00526